

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Decimvmtertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

DYODECIMVM.

Iacobi 2. Vides igitur quod ex operibus iustificatur homo, non ex fide solum.

RESPONDEO sine vlla sophistica: Constat fidem in eo loco debet significare noticiã historię, qualis est in damnatis. Ait enim: *perantes credunt & contremiscunt.* Fatendum est aurem, & clare fatendum, hominem non esse iustum illa noticiã. Sed Paulus cum loquitur de fide, intelligit fiduciam misericordię, quę nititur mediatore, & propter eum accipit reconciliationem. Quare necesse est aliud intelligi fidem apud Paulum, cum inquit: *Corde creditur ad iusticiam:* Aliud apud Iacobum dicentem: *Demonēs credunt.* Non igitur pugnat Iacobus cum Paulo, sed de alia re loquitur, refutat errorem eorum, qui fingebant se iustos esse propter professionem dogmatum, vt hæc opinio facile capit imperitorum animos. Sic & Iudæi fingebant se iustos propter professionem suã doctrinę & ceremonias. Hunc errorem refutare necesse est. **N**ac pugnat hæc refutatio cum Paulo. Quod enim addit Iacobus, *Iustificatur homo ex operibus,* loquitur de iusticia operum, quam & Paulus tota voce clamitat necessariam esse: Sed idem negat propter hanc dari remissionem. Non igitur intelligatur verbum *iustificari* pro reconciliari, sed vt alias sæpe dicitur, pro approbati. *Iustificatur homo ex operibus,* id est, habens iusticiam operum approbatur, placet Deo. Quia obediencia in reconciliationis necessaria est, & quomodo placeat, supra dictum est. Et persona non est iusta, seu placens, seu accepta, si desit illa obediencia. Si maneat delicta contra conscientiam. Est ergo sententia, oportere hominem etiam habere iusticiam operum, quod omnino fatendum est: Sed interim plura docendus est auditor, scilicet, quod propter opera non accipiat remissionem. Item, quod placeant, non quia *operibus*, sed propter mediatorem. Hęc addenda esse, manifestum est. **Q**UARE satis apparet, Iacobum non de integra causã disputare, sed de vna parte concionatum esse: flagitare iusticiam operum, & refutare eos qui fingebant se iustos esse propter professionem. Ceterum de reconciliatione, & quomodo placeat imperfecta obediencia, hic non dicit. Supra aliquantulum attingit, cap. 1. inquit: *Vultis graui nos verbo veritatis, vt simus primitię creaturę ipsius.*

DECIMVMTERTIVM.

1. Corinth. 13. Si habeam omnem fidem, dilectionem autem non habeam, nihil sum.

EXPEDITA, facilis, & plana responsio est. Concedo totum. *Expedita* affirmamus, oportere adesse dilectionem: Sed hinc non sequi-

sequitur, nos accipere reconciliationem propter dilectionem, partem dilectionem placere, quia legi satisfaciatur. Imo dilectio existere non potest, nisi precedat fides, qua accipimus remissionem, & consequimur misericordiam, ac statim nos recipi & exaudiri. Insuper dilectio, & voluntas se Deo subiecit. Sed hæc dilectio & voluntas admodum est imbecilla, & adhuc multis sordibus inquinata. Quare aliud quiddam est, videlicet propitiator Christus, propter cuius personam statuit se certo habere reconciliationem, in hunc inueniuntur in proprias qualitates.

VERVM est igitur virtus, quæ dilectionem adesse, & tamen personam habere reconciliationem propter filium Dei, hæc expedita responsione vti possumus vitæ magis rixas, nam hic alia quoque disputari solent, quod fides signum donum faciendi miracula. Item: dilectio dilectionem proximi, has responsiones omitto, cum illa prior sit magis perspicua.

DECIMUMQUARTVM.

Matth. 19. Si vis in vitam ingredi, serui mandata, Ergo legi satisfieri potest, & nostra obedientia meretur vitam æternam.

RESPONDEO: Ex hoc dicto extruxerunt aduersarij haereticos, quod homo possit legi Dei satisfacere, & quod contrarium bibeum nascens non sit malum pugnans cum lege Dei, & quod nostram impletionem legis esse precium vitæ æternæ. Hi enim inde orti sunt, quod legem & Euangelium non discernebant. Unusquisque obædientiam integram, & promittit vitam, sed cum conscientia integræ obædientia, ut dicitur: Hoc fac, & viues. Contra autem neminem legi Dei satisfacere, ut clare testatur Paulus Rom. 7. Quare conferenda sunt huc & alia dicta propria Euangelij. Donum Dei vita æterna per Christum. Et Iohan. 6. Hæc est vitæ æternæ. Hæc alia vox est quam legis dicta, quæ sunt ex Euangelio interpretanda. Nam est discrimen est, tamen non aboleretur, sed Paulus inquit: Stabilitur per fidem. Cum enim hæc infirma non satisfaciat legi Dei, vult Deus propter filium nos recipere, & accere hæredes vitæ æternæ, hoc fit fide. Et cum recipimur, inueniuntur hæreses lux & obædientia, quæ congruit cum lege Dei. Et quæ hæc incoatio non satisfacit legi Dei, tamen placet Deo propter diatorem, ut sæpe dictum est. Sic oportet seruari mandata Dei eandem sententiam inquit Paulus: Legem stabilimus per fidem, cum sumus fide inserti Christo, iam placet obædientia, & dicitur dilectio Dei. OMNIBVS ergo dictis legis addendum: Si vis ingredi in vitam, serua mandata, scilicet iuxta vocem